

Dictamen en relació amb la consulta plantejada per un Sindicat en relació amb l'adequació a la normativa de protecció de dades de la Instrucció 9/2012, de la Direcció General de la Policia.

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'un Sindicat, en què se sol·licita el parer de l'Autoritat sobre l'adequació a la normativa de protecció de dades de la Instrucció 9/2012, sobre l'obligació dels membres del cos de Mossos d'Esquadra de comunicar les dades de localització i mantenir-les actualitzades en el Registre de Gestió de Personal (GP) de la Direcció General de la Policia (en endavant, DGP).

El Sindicat sol·licita el parer de l'Autoritat en relació amb el tractament que es preveu fer de les dades personals i la finalitat del dit tractament, així com en relació amb el principi de consentiment previst en la normativa de protecció de dades, tenint en compte, a més, el context en el que es publica la Instrucció, que el Sindicat considera rellevant.

Analitzada la petició, vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

Com exposa el secretari d'Acció Sindical del Sindicat en el seu escrit de consulta, la Instrucció 9/2012 preveu en el seu apartat 1 que:

“(...) està justificada la necessitat de disposar per part de la Direcció General de la Policia de les dades del seu personal actualitzades i sense que sigui necessari el consentiment inequívoc de les persones afectades, amb l'emparament de l'article 6.2 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, atesa l'existència d'una relació administrativa entre ambdues parts, i la necessitat de les dades personals per al seu manteniment i compliment”.

La Instrucció, doncs, té per objecte, segons s'explicita en l'apartat 1, citat, la regulació de l'obligació de comunicar determinades dades de contacte, “per fer efectiva la localització dels funcionaris del cos de Mossos d'Esquadra i mantenir actualitzades les dades contingudes en l'explicatiu de Gestió de Personal (GP) de la PG-ME” (policia de la Generalitat- Mossos d'Esquadra).

El Sindicat considera que hi ha dubtes en relació amb la legalitat de l'obligació que imposa la Instrucció citada als membres del cos de Mossos d'Esquadra (CME), de comunicar i actualitzar les dades de contacte pròpies, així com les dades de persones de contacte, a efectes de localització.

El Sindicat fa referència al context de la Instrucció 9/2012, que considera rellevant, i explica que, en el context de la situació econòmica actual i de la política de retallades, el Sindicat hauria proposat al col·lectiu (en referència als membres del CME), com a

mesura de pressió, retirar de l'aplicatiu de Gestió de Personal (GP), les dades relatives als telèfons de contacte, "ja que aquesta és una eina personal que l'Administració utilitza per intentar mantenir constantment localitzables a tots els efectius del cos, sense que tingui present per altra banda la conciliació de la vida familiar amb la laboral". El Sindicat considera, en síntesi, que la Instrucció és conseqüència d'aquest context, i que "cedir les dades com els telèfons particulars són actes purament voluntaris".

Pel que fa al marc normatiu aplicable, la Instrucció fa referència, en l'apartat 1, a l'article 11.1 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, segons el qual:

"Cinquè. Pel que fa a la dedicació professional, els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de portar a terme llurs funcions amb dedicació total, i han d'intervenir sempre, en tot moment i en tot lloc, estiguin o no estiguin de servei, en defensa de la llei i de la seguretat ciutadana."

En relació amb el principi de dedicació professional, la Instrucció també fa referència a l'article 5.4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, al qual ens remetem.

En el mateix apartat 1 de la Instrucció s'explicita la previsió de l'article 47 de la citada Llei 10/1994, segons el qual:

"Els membres del Cos de Mossos d'Esquadra han de complir estrictament la jornada i l'horari de treball que siguin determinats reglamentàriament. En situacions d'emergència es pot mobilitzar el personal fora de servei en les condicions que siguin establertes, a fi d'assegurar el compliment de la normativa vigent."

En aquest context, a continuació s'analitzen les diverses qüestions que planteja el Sindicat en relació amb la normativa de protecció de dades personals, en concret, amb l'aplicació de diversos principis i garanties de la normativa de protecció de dades al contingut de la Instrucció 9/2012.

III

La Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), així com el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD), tenen per objecte protegir tota la informació sobre persones físiques, identificades o identificables (article 3, apartats a) i e) de la LOPD).

L'apartat 2 de la Instrucció 9/2012, fa referència a les següents dades:

*"(...)
- Nom i cognoms
- Direcció del domicili habitual
- Direcció d'altres domicilis on pugui ésser localitzat/da
- Telèfons de contacte (fix habitual i altres telèfons fixes i mòbil habitual i altres mòbils)
- Persones de contacte"*

Les dades de nom i cognoms, adreces i telèfons, tant de les persones membres del CME com de terceres persones vinculades amb aquestes ("persones de contacte"), són dades personals identificatives que queden protegides per la LOPD.

La LOPD defineix el “tractament de dades personals” com les operacions i els procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar i cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències (article 3.c) de la LOPD).

Per tant, la recollida de les dades identificatives de les persones membres del CME i les de qualsevol altra persona, per part de la DGP, així com qualsevol ús posterior que es faci d'aquestes dades, s'ha de sotmetre a allò que disposa la normativa de protecció de dades personals.

Dit això, cal tenir en compte que la protecció de dades personals s'articula a través de l'aplicació d'una sèrie de principis i obligacions, entre d'altres, el principi de consentiment.

Segons disposa l'article 6 de la LOPD:

“1. El tractament de les dades de caràcter personal requereix el consentiment inequívoc de l'afectat, llevat que la llei disposi una altra cosa.

2. No cal el consentiment quan les dades de caràcter personal es recullin per a l'exercici de les funcions pròpies de les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències; quan es refereixin a les parts d'un contracte o un precontracte d'una relació de negoci, laboral o administrativa i siguin necessàries per al seu manteniment o compliment; (...).”

D'acord amb aquest precepte, si bé la normativa de protecció de dades personals parteix de la base que, amb caràcter general, cal disposar del consentiment del titular de les dades per poder-les tractar, també preveu determinats supòsits en què no es requereix aquest consentiment, entre d'altres, quan una llei ho preveu o quan existeix una relació laboral i les dades són necessàries per tal que la relació laboral es pugi dur a terme.

La relació laboral que s'estableix entre els membres del CME i la DGP, en definitiva, la relació entre una administració pública i els seus treballadors, implica necessàriament el tractament de determinades dades d'aquests treballadors, sempre que això sigui necessari per al desenvolupament de la feina assignada als treballadors, és a dir, que sigui necessari per al desenvolupament de la pròpia relació laboral.

Sens perjudici d'altres consideracions que es faran més endavant, cal tenir en compte que la normativa que esmenta la pròpia Instrucció 9/2012 (articles 11.1 i 47 de la Llei 10/1994, i article 5.4 de la Llei orgànica 2/1986, ambdues esmentades anteriorment), pot comportar que els membres del CME hagin d'estar en disposició de ser mobilitzats o localitzats, per a qüestions relacionades amb el desenvolupament de les tasques o funcions que tenen assignades.

En concret, com ha quedat dit, l'article 47 de la Llei 10/1994 preveu que en situacions d'emergència es pot mobilitzar el personal fora de servei. En aquest sentit, també cal tenir en compte la normativa sobre protecció civil, en concret, la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.

Sobre això, en el marc de les competències de la Generalitat en matèria de seguretat pública (article 164 de l'EAC), correspon a la Policia de la Generalitat la protecció de les persones i dels béns i el manteniment de l'ordre públic, funcions que li són reconegudes per l'article 1 de la Llei orgànica 2/1986, i per l'article 3 de la Llei 10/1994, esmentades. Val a dir que aquestes competències estan estretament relacionades

amb les emergències i la protecció civil (article 132 de l'EAC), atès que aquesta matèria té com a finalitat principal, entre d'altres, la protecció de persones i béns en el supòsit de calamitat pública. No és descartable que en una situació d'emergència hagin d'intervenir els cossos policials, en concret, membres de la policia de la Generalitat. A banda de situacions relacionades amb el desenvolupament d'altres funcions policials, les situacions d'emergència poden requerir una ràpida i urgent localització d'efectius, estiguin o no de servei.

Més enllà d'aquest exemple, en definitiva, el desenvolupament de les diverses funcions que tenen assignades els membres del CME (article 12 de la Llei 10/1994), pot comportar que hagin d'estar localitzables per la DGP, fins i tot estant fora de servei, sempre que això sigui necessari per al desenvolupament de les seves funcions professionals.

Amb tot això, en el context de la relació laboral que s'estableix entre la DGP i els membres del CME, des de la perspectiva del principi de consentiment, no és contrari a la normativa de protecció de dades que la DGP pugui utilitzar les dades identificatives dels membres del CME, per a poder contactar amb els membres del cos, en moments determinats, i per raó del servei, sense haver de disposar del consentiment dels membres del cos.

Així, per aplicació de l'article 6.2 de la LOPD, citat, no resulta necessari que la DGP disposi del consentiment previ dels membres del CME per tal de recollir i utilitzar les dades identificatives a què fa referència l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012, en el context esmentat.

Ara bé, cal tenir en compte que la previsió de l'article 6.2 de la LOPD, relativa a "les parts d'una relació laboral", resulta aplicable en el cas que ens ocupa als membres del CME, no a terceres persones alienes a aquesta relació laboral.

En el seu escrit, el Sindicat posa èmfasi, precisament, en què la DGP "demana algunes dades de persones que fins i tot no mantenen cap tipus de vincle amb l'Administració".

Efectivament, l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012 no preveu només, amb caràcter obligatori -o, des de la perspectiva de la protecció de dades, sense consentiment dels titulars-, el tractament de dades dels membres del CME, sinó també de dades de "persones de contacte" (familiars, o d'altres persones vinculades amb membres del CME), per part de la DGP.

Com es desprèn del que ja s'ha apuntat, al no existir la dita vinculació laboral entre la DGP i una tercera persona aliena al CME però relacionada amb un membre del cos (familiars, etc), és necessari disposar del consentiment d'aquestes persones de contacte per a poder tractar les seves dades en el context de la Instrucció 9/2012, llevat que una norma amb rang de llei pugui habilitar el dit tractament (article 6.1 de la LOPD).

A banda d'això, independentment del règim de consentiment aplicable, que la DGP disposi del consentiment previ dels afectats als efectes de poder recollir i tractar les dades identificatives previstes en l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012, cal recordar el necessari compliment en un i altre cas del deure d'informació previst a l'article 5 de la LOPD, al qual ens remetem.

IV

A banda del règim de consentiment al que hem fet referència, la protecció de dades personals s'articula a través dels principis de qualitat i de finalitat. Segons l'article 4 de la LOPD:

“1. Les dades de caràcter personal només es poden recollir per ser tractades, així com sotmetre-les a aquest tractament, quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut.

2. Les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides. No es considera incompatible el tractament posterior d'aquestes dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

3. Les dades de caràcter personal han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat.

4. Si les dades de caràcter personal registrades són inexactes, en tot o en part, o incompletes, han de ser cancel·lades i substituïdes d'ofici per les dades corresponents rectificades o completades, sens perjudici de les facultats que l'article 16 reconeix als afectats.

(...)”.

Des de la perspectiva del principi de qualitat (article 4.1 de la LOPD), atès que en relació amb les diferents funcions de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (article 12 de la Llei 10/1994, citada), pot ser necessària la localització d'efectius que es troben fora de servei, es considera adequat que la DGP hagi de disposar de les mínimes dades identificatives de contacte (nom i cognoms, adreces i telèfons), dels membres del CME, que s'enumeren en l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012. Fins i tot pot ser adequat disposar de dades identificatives de contacte de terceres persones, sempre que, com s'ha exposat, es disposi del consentiment previ d'aquestes persones.

En aquest context, l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012, preveu que “Les persones membres del cos de Mossos d'Esquadra han de comunicar i mantenir actualitzades totes les dades de localització, (...)”.

Com es desprèn de l'article 4 de la LOPD, el principi de qualitat exigeix que les dades siguin veraces i es trobin convenientment actualitzades, actualització que s'ha de realitzar d'ofici o a instància de part. Així, en tant que responsable del tractament de les dades personals objecte de consulta, la DGP ha de mantenir les dades actualitzades, per la qual cosa és adequat a la normativa de protecció de dades que s'imposi als membres del CME l'obligació de comunicar qualsevol canvi o modificació de les dades en qüestió a la DGP.

En el seu escrit, el Sindicat també posa de manifest l'obligació, prevista en l'apartat 4 de la Instrucció, que els agents del CME actualitzin les dades de comunicació obligatòria, citades, en el termini d'un mes a partir de la signatura de la Instrucció (23 de maig de 2012). El mateix apartat 4 de la Instrucció, afegeix que qualsevol altra modificació o actualització de les dades s'efectuarà d'acord amb les previsions contingudes en la Instrucció (apartat 3).

Respecte d'això, el fet que la DGP estableixi un termini concret per a actualitzar les dades (un mes) i que estableixi un determinat procediment (comprovació per part dels membres del CME de la correcció de les dades que consten a l'aplicatiu corresponent, i, si escau, modificació de les dades a través d'un determinat formulari, així com

presentació del certificat o volant d'empadronament), no resulta problemàtic des de la perspectiva de la protecció de dades.

En aquest context cal recordar que els titulars de dades personals, ja siguin en el cas que examinem els membres del CME com altres "persones de contacte", tenen reconeguts els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició (drets ARCO), i els han de poder exercir en relació amb el tractament de les seves dades, en els termes previstos en la normativa de protecció de dades.

Sobre aquesta qüestió, ens remetem a les previsions dels articles 6.4, i 15 a 17 de la LOPD, així com al Títol VIII del RLOPD (articles 23 a 35).

V

Respecte l'aplicació del principi de finalitat al cas que ens ocupa, el Sindicat posa de manifest que tal i com consta en l'Ordre IRP/435/2009, de 2 d'octubre, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats per la Secretaria de Seguretat i per la Direcció General de la Policia del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació (DOGC 5483, de 14.10.2009), el Registre de gestió de personal de la Direcció General de Policia (REGP), "es crea dins l'àmbit de gestió purament administrativa i, específicament, es crea pel registre i gestió (administrativa) dels recursos humans de la pròpia Direcció".

El Sindicat considera que la intenció per la qual la DGP regula la Instrucció 9/2012 no queda emparada per aquesta Ordre de 2009, citada, ja que el que s'intenta amb aquesta és gestionar els recursos humans des d'un àmbit operatiu ("que els membres del CME estiguin constantment localitzables via telefònica per tal de poder-los activar en cas que sigui necessari"). És per això que el Sindicat considera que la intenció final de la Instrucció contradiu el que seria el contingut (finalitat) del fitxer citat de l'Ordre IRP/435/2009, citada.

El Sindicat considera, en definitiva, que el REGP "va ser creat amb l'única finalitat de registre i gestió administrativa de personal però en cap cas per una gestió operativa dels efectius del cos de mossos de mossos d'esquadra". En aquest context, el Sindicat cita la sentència del Tribunal Constitucional 292/2000, de 30 de novembre.

Sobre l'aplicació del principi de finalitat, cal tenir present que l'apartat 2 de l'article 4 de la LOPD, esmentat, estableix que les dades de caràcter personal objecte de tractament no es poden utilitzar per a finalitats incompatibles per a les quals les dades hagin estat recollides.

D'això es desprèn que el tractament que es realitzi de les dades personals s'ha de situar en el context de la finalitat determinada, explícita i legítima que justifica aquest tractament, i que no pot derivar-se'n un tractament per a finalitats que resultin incompatibles.

Qualsevol tractament de dades personals per a qualsevol altra finalitat que difereixi o no pugui considerar-se subsumible en la finalitat primera i legítima que fonamenta un tractament de dades, requerirà que es doni compliment al règim general esmentat de la LOPD. Per tant, requerirà o bé el consentiment o bé la corresponent habilitació legal, entre d'altres, tal com posa de manifest el Tribunal Constitucional en la STC 292/2000, a la que es refereix el Sindicat en el seu escrit. Segons el Fonament Jurídic 13è d'aquesta STS:

“(…) el derecho a consentir la recogida y el tratamiento de los datos personales (art. 6 LOPD) no implica en modo alguno consentir la cesión de tales datos a terceros, pues constituye una facultad específica que también forma parte del contenido del derecho fundamental a la protección de tales datos. Y, por tanto, la cesión de los mismos a un tercero para proceder a un tratamiento con fines distintos de los que originaron su recogida, aun cuando puedan ser compatibles con éstos (art. 4.2 LOPD), supone una nueva posesión y uso que requiere el consentimiento del interesado. Una facultad que sólo cabe limitar en atención a derechos y bienes de relevancia constitucional y, por tanto, esté justificada, sea proporcionada y, además, se establezca por Ley, pues el derecho fundamental a la protección de datos personales no admite otros límites.”

Sobre això, a títol il·lustratiu, cal recordar que els pronunciaments judicials han vingut interpretant aquesta expressió “*no podrán usarse para finalidades incompatibles*” de l’art. 4.2 LOPD, en el sentit que no podran ser usades per a una finalitat diferent (SSAN 11 de febrer de 2004 o 24 de juliol de 2007 entre d’altres). És precisament aquest el sentit de la previsió continguda a l’article 6.2.b) de la Directiva 95/46/CE del Parlament i del Consell, de 24 d’octubre de 1995, (“*no sean tratados posteriormente de manera incompatible con dichos fines*”), que l’article 4 de la LOPD ha vingut a transposar.

Aplicant aquestes consideracions al supòsit que ens ocupa, cal aclarir que, si ens atenim al que s’explicita en la Instrucció 9/2012, aquesta “té per objecte la regulació de l’obligació de comunicar les dades (...), per fer efectiva la localització dels funcionaris del cos de Mossos d’Esquadra i mantenir actualitzades les dades contingudes a l’aplicatiu de Gestió de Personal (GP) de la PG-ME”. La Instrucció, com ha quedat dit, també es refereix explícitament al context normatiu aplicable (Llei orgànica 2/1986, i Llei 10/1994), i per tant es dedueix que la finalitat de la norma és la localització i mobilització d’efectius del CME en relació amb l’exercici de les seves tasques i funcions.

Ara bé, sí cal fer avinent, des de la perspectiva de la protecció de dades, que aquesta finalitat ha de veure’s recollida de forma adequada en la norma de creació del corresponent fitxer (en principi, com apunta el Sindicat, en l’Ordre IRP/435/2009, sens perjudici que pugui recollir-se el tractament de dades que ens ocupa en una altra norma).

Altrament, si el fitxer en qüestió preveu el tractament de dades per a una finalitat diferent, i la finalitat de fer efectiva la localització dels funcionaris del cos de Mossos d’Esquadra en el context de la realització de les seves tasques i funcions no s’hi recull adequadament, no s’estarà donant un compliment adequat a les exigències de la normativa de protecció de dades.

Cal partir de la base, en relació amb aquesta qüestió, que les normes que regulen els fitxers de dades de titularitat pública han de reflectir la realitat del cicle de vida d’aquests fitxers.

És a dir, la informació que es dóna, en aquest cas, en l’Ordre IRP/435/2009, de 2 d’octubre, entre d’altres, ha de permetre al ciutadà conèixer de forma fàcil i fefaent quin fitxer preveu i concreta el tractament de les seves dades personals. Qualsevol tractament de dades personals, ha d’estar convenientment recollit i explicat en el corresponent fitxer, en els termes que preveu l’article 20.2 de la LOPD, complementat per l’article 54 del RLOPD, segons el qual:

“Les disposicions de creació o de modificació de fitxers han d'indicar:

*a) **La finalitat del fitxer i els usos previstos.***

b) Les persones o els col·lectius sobre els quals es pretén obtenir dades de caràcter personal o que estiguin obligats a subministrar-les.

c) El procediment de recollida de les dades de caràcter personal.

d) L'estructura bàsica del fitxer i la descripció dels tipus de dades de caràcter personal incloses en el mateix fitxer.

e) Les cessions de dades de caràcter personal i, si s'escau, les transferències de dades que es prevegin a països tercers.

f) Els òrgans de les administracions responsables del fitxer.

g) Els serveis o les unitats davant els quals es puguin exercir els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

h) Les mesures de seguretat amb indicació del nivell bàsic, mitjà o alt exigible.”

Com veiem, la LOPD exigeix, entre d'altres qüestions, que es concretin les finalitats i els usos de cada fitxer. En relació amb la descripció de la finalitat i els usos dels fitxers de dades personals, a efectes il·lustratius, es fa esment del que aquesta Autoritat exposa en la seva Recomanació 1/2011, sobre la creació, modificació i supressió de fitxers de dades de caràcter personal de titularitat pública (que es pot consultar en la web: www.apd.cat).

“En aquest apartat del fitxer, cal concretar la finalitat o finalitats previstes i els usos que se'n poden derivar. La finalitat del fitxer ha de formar part de l'objecte legítim de l'entitat que el crea.

La determinació de la finalitat i els usos d'un fitxer correspon a l'òrgan o ens que n'és responsable, d'acord amb les seves necessitats organitzatives. Per tant, la finalitat pot ser més o menys àmplia d'acord amb aquestes necessitats, però sempre ha de ser determinada.

En el cas que un mateix fitxer tingui més d'una finalitat, cal tenir present que les finalitats han de ser compatibles. Altrament, no poden formar part d'un mateix fitxer.

*És important diferenciar clarament la finalitat dels usos. **La finalitat es refereix a l'objectiu per al qual es recull la informació, mentre que els usos descriuen els processos en els quals s'utilitzarà aquella informació.**”*

Si examinem el contingut del Fitxer REGP de l'Ordre de 2009, citada, s'hi preveu el següent:

(...)

Finalitat i usos previstos:

Registre i gestió dels recursos humans de la Direcció General de la Policia.

(...)

Persones i col·lectius afectats:

Personal adscrit a la Direcció General de la Policia.

(...)

Estructura bàsica i tipus de dades de caràcter personal:

Nom i cognoms; targeta d'identitat professional; NIF; data de naixement; país i municipi de naixement; número de fills; número d'afiliació a la Seguretat Social; sexe.

Adreces, localitats, codis postals i telèfons.

Nom, cognom, adreça i codi postal de la persona de contacte.

(...)”

Com es pot comprovar, aquest fitxer preveu la finalitat genèrica de “registre i gestió de recursos humans”, que en una interpretació àmplia, no es pot descartar que pugui englobar el que el Sindicat anomena “gestió operativa” dels efectius del CME, en definitiva, la finalitat a la que es refereix la Instrucció analitzada.

En el cas que la DGP hagi previst tractar les dades personals objecte de consulta en el dit fitxer REGP, val a dir que aquest tractament pot encaixar en un fitxer com l'esmentat, que té per finalitat la gestió dels recursos humans de la DGP.

Tot i això, des de la perspectiva de la protecció de dades, seria millor que, a través de la descripció dels usos d'aquest fitxer, s'hagués especificat l'ús concret de gestió operativa a la que es refereix el Sindicat, en definitiva, l'ús concret al que es vol donar compliment amb el tractament de les dades objecte de consulta. Això donaria una informació més detallada i exacta al ciutadà, especialment als titulars de dades afectats, sobre les finalitats i usos del fitxer, que en definitiva és el que pretén la LOPD quan imposa l'obligació de crear els fitxers de titularitat pública a través d'una disposició general que es publica al Butlletí Oficial corresponent.

En qualsevol cas, cal fer notar que el fitxer REGP no recull, en l'apartat de "persones afectades", a cap titular de dades (als efectes de l'article 3.e) de la LOPD) diferent del "Personal adscrit a la Direcció General de la Policia". Per tant, es pot deduir que en aquest fitxer no es preveu el tractament de dades de les "persones de contacte", a què hem fet referència en aquest dictamen. (Tot i que, en l'apartat de tipus de dades tractades en el fitxer REGP, s'indiqui el tractament de "Nom, cognom, adreça i codi postal de la persona de contacte".)

També cal fer notar que en la mateixa Ordre de 2009, citada, es regula el fitxer 3.2 Registre de planificació i gestió horàries del cos de mossos d'esquadra (REPGH CME), que té per finalitat i usos previstos, entre d'altres, "Gestionar la jornada i l'horari de treball del personal funcionari del cos de mossos d'esquadra, mitjançant la imputació de les hores corresponents als serveis realitzats. Planificar els serveis de les unitats policials. (...)". Ara bé, en el fitxer REPGH tampoc no hi consta el tractament de dades de persones físiques, a banda del "personal funcionari del cos de mossos d'esquadra".

En qualsevol cas, queda clar que el tractament de dades personals previst en la Instrucció, ha d'estar convenientment recollit en el corresponent fitxer de la DGP, i cal que aquest fitxer, -sigui el fitxer REGP, com apunta el Sindicat, o un altre-, reculli tots els extrems de l'article 20.2 de la LOPD, complementat per l'article 56 del RLOPD, per donar correcte compliment a la normativa de protecció de dades.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

Les dades de nom i cognoms, adreces i telèfons, tant de les persones membres del CME com de terceres persones vinculades amb aquestes ("persones de contacte"), són dades personals identificatives que queden protegides per la normativa de protecció de dades personals.

En el context de la relació laboral que s'estableix entre la DGP i els membres del CME, no és contrari a la normativa de protecció de dades que la DGP pugui utilitzar les dades identificatives dels membres del CME, per a poder contactar amb els treballadors, en moments determinats i per raó del servei. Per aplicació del principi de consentiment (article 6.2 LOPD), no resulta necessari que la DGP disposi del

consentiment previ dels membres del CME per tal de recollir i utilitzar les dades identificatives a què fa referència l'apartat 2 de la Instrucció 9/2012, en el context esmentat.

Atès que no existeix vinculació laboral entre la DGP i eventuales terceres persones de contacte alienes al CME, és necessari disposar del consentiment d'aquestes per a poder tractar les seves dades en el context de la Instrucció 9/2012, llevat que una norma amb rang de llei pugui habilitar el dit tractament (article 6.1 de la LOPD).

Per aplicació del principi de qualitat (article 4 LOPD), les dades han de ser veraces i estar convenientment actualitzades, actualització que s'ha de realitzar d'ofici o a instància de part. Així, és adequat a la normativa de protecció de dades que la DGP, en tant que responsable del tractament, imposi als membres del CME l'obligació de comunicar qualsevol canvi o modificació de les dades en qüestió a la DGP.

Per aplicació del principi de finalitat (article 4 LOPD), el tractament que es realitzi de les dades personals s'ha de situar en el context de la finalitat determinada, explícita i legítima que justifica aquest tractament, i no pot derivar-se'n un tractament per a finalitats que resultin incompatibles.

Qualsevol tractament de dades personals que derivi de la Instrucció 9/2012, examinada, ha d'estar convenientment recollit i explicat en el corresponent fitxer de titularitat pública, en els termes que preveu l'article 20.2 de la LOPD, complementat per l'article 54 del RLOPD.

Barcelona, 27 de juliol de 2012